

ХАЙ ЖИВЕ 1 ТРАВНЯ—ДЕНЬ МІЖНАРОДНОЇ ПРОЛЕТАРСЬКОЇ СОЛІДАРНОСТІ ТРУДЯЩИХ, ДЕНЬ БРАТЕРСТВА РОБІТНИКІВ УСІХ КРАЇН!

МІЖНАРОДНЕ СВЯТО ТРУДЯЩИХ

Завтра — Перше травня, день міжнародної пролетарської солідарності трудящих, день братерства робітників усіх країн. В цей день трудящі всього світу продемонструють свою єдність, згуртованість, рішучість послідовно відстоювати справу миру в усьому світі, боротися проти паліїв війни, захищати мир і безпеку народів, боротися за демократію і соціалізм.

Радянські люди, тісно згуртовані навколо свого мудрого керівника — Комуністичної партії Радянського Союзу, зустрічають міжнародне свято 1 Травня твердою упевненістю в своєму завтрашньому дні. Вони знають, що партія і уряд спрямовують всі зусилля і всю свою діяльність на дальше зміцнення могутності нашої країни, на всемірний зріст суспільного виробництва, на постійне покращення задоволення матеріальних і духовних потреб трудящих.

Робітники і колгоспники, трудяща інтелігенція Радянського Союзу ознаменують Першотравень могутнім трудовим і громадським піднесенням, яке викликане історичними рішеннями XX з'їзду КПРС. Директиви XX з'їзду партії накреслили для нашого народу бойову програму дальшого шляху побудови комуністичного суспільства.

Разом з усім радянським народом багатотисячний колектив професорів і викладачів, аспірантів, студентів, робітників і службовців нашого університету підходить до свята з новими успіхами в труді і навчанні. Колектив університету віддає всі сили і енергію дальшому розвитку науки, справі підготовки високоякісних спеціалістів для народного господарства та культурного будівництва нашої країни. Наші вчені подають значну допомогу промисловості і сільському господарству.

Наукові робітники і студенти прагнуть зробити все можливе, щоб якнайшвидше впровадити в життя історичні рішення XX з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

Заклики ЦК КПРС до 1 Травня 1956 року викликали нове піднесення творчої енергії трудящих. Партія закликала працівників науково-дослідних і вищих навчальних закладів рухатися вперед радянську науку, підвищувати якість підготовки спеціалістів, підвищувати роль науки в технічному прогресі нашої країни, а нашу молодість — брати активнішу участь в господарському і культурному будівництві, вивчати досягнення передової науки і техніки, оволодівати знаннями промислового і сільськогосподарського виробництва. Колектив університету сповнений рішучості послідовно проводити в життя заклики Комуністичної партії Радянського Союзу.

Хай живе 1 Травня — день міжнародної пролетарської солідарності трудящих, день братерства робітників усіх країн!

Хай живе великий радянський народ — будівник комунізму!

Під прапором марксизму-ленінізму, під керівництвом Комуністичної партії — вперед, до перемоги комунізму!

Люблю тебе, Травню, твій сонячний день,
Коли розливаєш ти запах акацій...
Люблю передзвони бадьорих пісень,
І силу, і радість твоїх демонстрацій.
Люблю Першотравень під небом моїм,
В країні моїй — у радянським краю.
Вітчизно! Щоб сяла ти днем весняним,
Готовий віддати я всю силу свою.

Пролетарі всіх країн, єднитесь!

Рік видання XX

Сталінські КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському ордена Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

№ 17 (852)

ПОНЕДІЛОК

30

КВІТНЯ

1956 року

Ціна 20 коп.

Ленінські дні
в університеті

НА ЗАСІДАННІ
ВЧЕНОЇ РАДИ

20 квітня відбулось засідання Вченої ради університету, присвячене 86-й річниці з дня народження Володимира Ілліча Леніна.

З доповіддю про життя і діяльність великого вождя пролетаріату В. І. Леніна виступив секретар партійного комітету університету В. Х. Плужніков.

ПЕРШИЙ ЕКЗАМЕН

Пора сесії ще не наступила, а студенти четвертого курсу хімічного факультету в зв'язку з літньою виробничою практикою вже здають перші екзамени. Успішно склали вони екзамени з політекономії соціалізму. Всі студенти показали тільки відмінні і добрі знання.

УЧАСТЬ В ДЕКАДНИКУ ЛІСУ І САДУ

Діяльну участь приймають студенти університету в проведенні декади лісу і саду. Щоденно виїжджають вони в парк ім. Горь-

кого, де доглядають дерева, обкопують навколо них землю, приводять в порядок клумби. Студенти саджають дерева в Ботанічному саду, навколо приміщень університетської обсерваторії.

В декаді лісу і саду вже прийняло участь більше 500 студентів університету.

В ГОСТЯХ У ПІДШЕФНИХ

В неділю, 22 квітня, учасники дитячої художньої самодіяльності університету дали концерт в підшефній дитячій трудовій колонії в Куряжі. Особливим успіхом користувалися виступи танцювальної групи («Угорський танець») у виконанні Пивоварової, Дубіної, Цедіка і Бадіяна, а також

Споруджують спортивне містечко

Студенти — мешканці університетського гуртожитку по проспекту ім. Леніна, 20 — своїми силами споруджують спортивне містечко. Вже зроблені волейбольна площадка, бігова доріжка. Проведено значну роботу по озелененню спортмайданчика. Там висаджено більше 80 декоративних дерев.

«Вальс» у виконанні Каті Пивоварової і Миші Коваленка, інтермедія «Шпиргалка» у виконанні Лори Шутенко і Миші Плоткіна.

Вихованці колонії тепло зустрічали гостей, гаряче дякували за хороший концерт, бажали успіхів.

ЗУСТРІЧ З СТАРИМ БІЛЬШОВИКОМ

Урочисто пройшли на історичному факультеті збори, присвячені 86-й роковині з дня народження В. І. Леніна.

Після змістовної доповіді доц. Протопопова на зборах виступив тепло зустрінутий присутніми старий більшовик І. Я. Мелехін, який розповів про свою зустріч з В. І. Леніним.

З великою увагою і хвилюванням слухали студенти і викладачі розповідь людини, яка особисто бачила Леніна, розмовляла з великим вождем.

В ТРАВНЕВІ ДНІ

Колектив університету готується до міжнародного свята трудящих — 1 Травня. На факультетах почалась діяльна підготовка до святкових першотравневих вечорів. Серед студентів та працівників університету, на факультетах, в гуртожитках, в бібліотеках проходять бесіди, читаються лекції, присвячені дню Першого травня. 240 фізкультурників університету приймуть участь в першотравневому фізкультурному параді. Вийшли спеціальні номери стінних газет.

2 травня буде організована мавка професорсько-викладацького колективу, студентів, учбово-допоміжного і адміністративно-допоміжного персоналу університету в лісопарку.

З СВЯТОМ, ДОРОГІ ТОВАРИШІ!

Працівники науково-дослідних і вищих учбових закладів! Рухайте вперед радянську науку, поліпшуйте підготовку спеціалістів, підвищуйте роль науки в технічному прогресі нашої країни!

(З Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1956 р.).

Вище знамена дружби і миру!

Вони зустрінуться в Парижі

Париж, вулиця Аргу, будинок 40... Все більше і більше листів приносять сюди паризькі поштарі. Листи на різних мовах, але адреса в них одна: «В Підготовчий комітет Зустріч дівчат Європи за мир і щастя».

Ініціатор зустрічі дівчат Європи, яка буде проведена в Парижі

Отеріна Люсі бореться за право вчитися

В страхотливому становищі знаходяться американські негри. 16 мільйонів чоловік винні тільки в тому, що народилися чорними, живуть в умовах розгнущаної расової дискримінації, терору і знущань. Вони позбавлені найелементарніших прав.

Яскравим свідченням цього є драматична історія 26-річної негрятинської дівчини Отеріни Люсі, ім'я якої стало відомим усьому світові, як символ боротьби негрятинського народу проти расизму.

Тривалий час мріяла дочка бідного фермера Отеріна Люсі дістати вищу освіту. Ціною великих зусиль вона добилася зарахування до Алабамського університету. Але вчитися їй не довелося. В перший же день навчання, коли Люсі під'їхала до університету, тисячі куклукскланівців і молодчиків з так званої «Ради білих громадян» зустріли її вигуками: «Алабама для білих!». Перед будинком університету був запалений хрест, що, за звичаєм куклукскланівців, вважається закликом до розправи над неграми.

На догоду расистам опікувальна рада університету викликала Отеріну з числа студентів, лицемірно

посилаючись на її безпеку. Таке «спілкування» про Люсі викликало хвилю обурення прогресивної громадськості Сполучених Штатів Америки і всього світу.

Студенти багатьох країн запрошують Люсі до себе, але мужня дівчина сповнена рішучості боротися за право вчитися на своїй батьківщині.

Молоді патріоти Німеччини борються за мир

Суворі зима була цього року в Німеччині. Морози в січні перевищували 25 градусів. Але турбіни Траттендорфа (найбільша електростанція в Німецькій Демократичній Республіці) працювали бездоганно, даючи людям тепло і світло.

Одного разу виявилось, що вугілля в бункері змерзло. Це створило загрозу роботі станції. Молоді робітники бригади Еріха Герлаха у складі 25 чоловік одержали завдання забезпечити подачу вугілля на транспортер. Нелегко було молодим патріотам. Мороз обпікав обличчя, дубіли руки. Обв'язавшись вірвочками, юнаки сміливо працювали. Траттендорф давав струм без перебоїв.

Над Траттендорфом шефствує Спілка вільної німецької молоді. Ця перша демократична організація німецького юнацтва налічує в своїх рядах понад 1 мільйон 400 тисяч чоловік. Спілка німецької молоді створена тільки десять років тому, але вже має багату на події історію.

З перших днів свого існування вона стала гідним спадкоємцем традицій комуністичної спілки молоді Німеччини, яка в період Веймарської республіки мужньо боролася під керівництвом Еріста Тельмана проти фашизму і війни.

Молодь Німецької Демократичної Республіки добре розуміє, що тільки в умовах мирного будівництва їй буде забезпечене щасливе майбутнє. Тому вона бере активну участь в усіх заходах, спрямованих на зміцнення миру між народами, на те, щоб добитися демократичної єдності Німеччини. Разом з трудящою молоддю Німецької Федеральної Республіки юнаки і дівчата НДР говорять своє рішення «ні!» тим, хто хоче кинути молодих німців у вир нової війни заради інтересів мілітаристів і гарматних королів.

НА ДОПОМОГУ ВИВЧАЮЧИМ МАТЕРІАЛИ ХХ З'ЇЗДУ КПРС

Про форми переходу різних країн до соціалізму

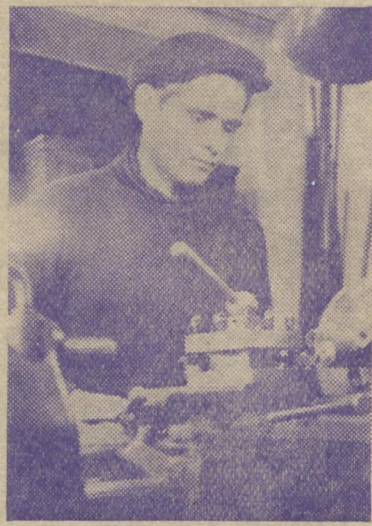
О. ПРОТОПОВ,
доцент, кандидат історичних наук

мусило робітників і селян нашої країни взятися за зброю. Відомо також, що в новій обстановці європейські країни народної демократії громадянської війни уникнули.

Таким чином ми бачимо, що експлуататорські класи не вступають владу добровільно, що ступінь гостроти боротьби залежить не стільки від пролетаріату, скільки від ступеня опору експлуататорів.

В цьому зв'язку і виникає питання про те, що в сучасних умовах можливий парламентський шлях для переходу до соціалізму. Для російських комуністів, що першими в історії людства здійснили перехід до соціалізму, такий шлях був виключений. Але з того часу обстановка змінилась. В усьому світі сили соціалізму і демократії незмірно виросли і зміцніли, а капіталізм став набагато слабшим.

Соціалістичний табір поширюється зараз на територію, рівну більше 25% території земної кулі. Виробництво промислової продукції його складає 30% світової продукції. Ідеї соціалізму оволодівають умами трудящих всіх країн. В наш час проходить постійне поліпшення трудящих мас, що дозволяє робітникам об'єднати під

Добросовісно ставиться до своєї роботи майстер по приладах ремонтних майстерень університету В. Д. Андронов. Одержані замовлення він виконує в строк і відмінно за якостями.

На фото: тов. В. Андронов біля станка.

Фото О. КУЗІНА.

Студенти-історики підвели підсумки наукової роботи

На історичному факультеті пройшла підсумкова наукова конференція студентів, на яку було винесено 34 кращі доповіді. Багато з доповідей являють собою серйозне дослідження конкретного історичного матеріалу. До їх числа належать роботи Ю. Шилова, В. Вельмана, В. Курилова та інших. Скоротилась в порівнянні з минулим роком кількість доповідей реферативного типу.

В числі інших доповідей на конференції були заслухані роботи, які висвітлюють важливі проблеми сучасного міжнародного розвитку, поставлені ХХ з'їздом КПРС. На заключному засіданні конференції студентка IV курсу Г. Силуянова в своїй змістовній доповіді показала всесвітньо-історичне значення ХХ з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

Конференція підвела підсумки роботи студентів-істориків в наукових гуртках за рік.

На фото: Г. Силуянова виступає з доповіддю на заключному засіданні конференції.

кожної дівчини приймати участь нарівні з усіма в культурному житті і займатися спортом.

Молодь всіх європейських країн з захопленням зустріла заклик ВФДМ і приймає діяльну участь у підготовці до Зустріч дівчат Європи за мир і щастя.

Велике теоретичне і політико-практичне значення має положення про форми переходу різних країн до соціалізму. В зв'язку з корінними змінами на світовій арені відкрились нові перспективи в справі переходу різних країн до соціалізму.

Ще до перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції В. І. Ленін говорив про те, що всі нації придуть до соціалізму, але не всі придуть до нього однаково; кожна внесе своєрідність в ту чи іншу форму демократії, в ту чи іншу різновидність диктатури пролетаріату, в той чи інший темп соціалістичних перетворень в суспільному житті (В. І. Ленін, Твори, т. 23, стор. 58). Таким чином, В. І. Ленін підкреслював, що при спільності шляху до соціалізму в основному і головному, конкретні умови кожної країни передбачають різні темпи революції і різні її форми. Історичний досвід блискуче підтвердив ці вказівки В. І. Леніна.

Майбутня творчість мільйонів принесе ще більшу різноманітність форм переходу від капіталізму до соціалізму, відбиваючи обстановку і конкретні особливості країни.

При цьому перехід до соціалізму не обов'язково і не при всіх умовах буде зв'язаний з громадянською війною. Буржуазні ідеологи зображують ленінців, як прибічників насильства завжди і при

«СТАЛІНСЬКІ КАДРИ»

Стор. 2. 30 квітня 1956 р.

Юнаки і дівчата, наша славна радянська молодь! Беріть активнішу участь у господарському і культурному будівництві! Вивчайте досягнення передової науки і техніки, оволодівайте знаннями промислового і сільсько-господарського виробництва!

(З Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1956 р.)

„Не пожаліємо сил для рідної країни“—говорять випускники

МЕНІ дуже подобається моя професія — професія геолога. Я, як і усі мої товариші, мріяв про важку, але такі цікаві, такі потрібні народу шляхи розвідника надр, шукача багатих скарбів Батьківщини.

З почуттям глибокого задоволення підписав я призначення на роботу в Казахстан. Буду працювати, не шкодуючи сил.

А. ЖМИРЬОВ

Я ІДУ працювати в один з районів Запорізької області — Приморський, в Орловську середню школу.

Я розумію, як важливо,

Я ПОЧНУ свою трудову діяльність викладачем іноземної мови в далекому Тоцькому районі Чкаловської області.

І ось, вже майже прощаючись з університетом, мені хочеться висловити глибоку подяку за все хороше, що він мені дав, і хочеться пообіцяти, що я не принижую його славні традиції.

І. ЧЕРНИЦЬКА

Концерт в колгоспі

Колектив художньої самодіяльності хімічного факультету виступив недавно у підшефному колгоспі ім. Андреева з концертом. Особливо успішно пройшли виступи студентів Померанцевої, Євдоценка, Нападайло та інших.

ВІДВЕРТО кажучи, ми, хіміки, коли уявляли собі своє майбутнє життя і працю, бачили себе в лабораторіях заводів і інститутів за проведенням важливих дослідів.

А чим, скажіть, мені почесна праця вчителя в школі? Адже хорошиший викладач хімії, як ніхто інший, може прищепити дітям любов до природознавчих наук, розвинути їх матеріалістичні погляди на світ, зродити прагнення їх до нового, цікавого, прагнення до шукань і винаходів. Мені дуже хочеться стати саме таким вчителем.

І нехай не забувають в університеті про випускників,

ЗВИЧАЙНО, сумно розстається з університетом, який став таким рідним

щоб діти любили і знали історію, я розумію, наскільки важлива роль викладача історії в формуванні свідомості підрастаючого покоління, наскільки важлива роль вчителя історії в боротьбі за підвищення рівня культури на селі. Зобов'язуюсь трудитися так, щоб виправдати високе звання випускника ХДУ.

В. СТРУЄВ

адже такою потрібною буває іноді проста звістка. А тому повідомляю свою нову адресу: Ворошиловградська область, с. Ново-Псков, середня школа.

Е. ДОРОШКО

за п'ять студентських років, сумно розстається з товаришами, подругами, але поперед — праця, самостійна робота, та ще така відповідальна — робота вчителя.

Багато буде труднощів, будуть, мабуть, і невдачі, але я вже зараз люблю Камішевахський район Запорізької області, де буду працювати, і твердо вірю, що мене, молодого викладача, радушно зустрине шкільний колектив.

Т. СВИРИДОВА

ТВОЇ ТОВАРИШІ

Алла Шило

Хорошим спеціалістом можна стати тільки при тій умові, коли, ясно усвідомлюючи свою мету, прагнеш до неї, наполегливою працею завойовуєш її, хоч як би важко інколи не доводилось. Саме цим правилом керується в навчанні і громадській роботі студентка четвертого курсу радіофізичного факультету Алла Шило — відмінниця навчання, активна комсомолка.

— Дівчата, сьогодні заняття хорового гуртка, — нагадує своїм подругам Алла. Вона не староста цього гуртка і не культсектор бюро. Вона знає просто, що факультет повинен якнайкраще виступити на університетському огляді, зайняти на ньому одне з перших місць. І можна не перебільшуючи сказати, що Алла Шило була душею, болільником, умілим

організатором самодіяльності на факультеті.

Алла Шило — голова профбюро факультету. До свого громадського доручення вона ставиться з повною відповідальністю, серйозно і добросовісно. Багато наших студентів постійно відчувають піклування профбюро, одержують матеріальну підтримку.

Алла вміло поєднує громадську роботу з відмінним навчанням. За чотири роки перебування в університеті вона ніколи не одержувала на екзаменах оцінок нижче «п'ять». Алла Шило багато працює в лабораторії, завжди активно виступає на семінарах. Вона — хороша товаришка і повністю заслуговує на те, щоб брати з неї приклад.

Ж. ГОРБАЧ,
студентка четвертого курсу
радіофізичного факультету.

Хороший гість

Недавно до нас, на філологічний факультет, завітав у гості вихованець факультету письменник Яків Баш, автор широко відомих творів «Професор Буйко», «Гарячі почуття».

Письменник розповів про свої студентські роки, про те, над чим працює зараз. Він ознайомив нас з історією створення «Професора Буйка» і «Гарячих почуттів», розповів кілька епізодів з часу перебування в партизанському загоні.

З цікавістю слухали студенти розповідь Я. Баша про Польщу, куди він їздив в складі делегації під час святкування місячника польсько-радянської дружби. Письменник відповів також на запитання присутніх, побажав студентам успіхів в наступній екзаменаційній сесії.

Я. БЕЛІКОВ,
студент третього курсу
філологічного факультету.

У ЦЕЙ вечір в студентському гуртожитку панує якимось особливе, святкове пошвавлення. Тут і там зустрічаються святково одягнені юнаки і дівчата, чується жарт, лунає веселий, життєрадісний сміх, грає музика.

Сьогодні в гуртожитку весілля. Звичайне студентське весілля, на якому багатьом з нас доводилось бути гостями, а декому, може, й винуватцями торжества. Веселе воно, як студентське життя. Ось воно, в кращій кімнаті одного з університетських гуртожитків, яскраво залитий саявом люстр.

За святково накритим столом зібралися гості, на почесному місці — молоде подружжя. Присут-

ніх не так багато, але обстановка створюється виключно дружня і тепла. Дзвенять келихи — це гості піднімають перший тост за молодих — Елю Іонову і Мишу Кунтиша.

Елю Іонову добре знають студенти економічного факультету — як же не знати голову факультетського профбюро. Про Елю завжди говорять як про старанну студентку і чуйного товариша. Один рік залишилось навчатися Іоновій в університеті, а Михайло Кунтиш одержує диплом гірничого інженера вже в цьому році.

Еля і Миша знову і знову пригадують в час весілля своє перше

знайомство, дружбу, хороші зустрічі — все те, що поєднало їх — Елю, яка приїхала з далекого Казахстану, і Михайла, який приїхав в Харків з Білорусії...

І ось вона, година весілля, година, яка запам'ятовується на все життя. Адже не випадково давній народний переказ відносить весілля до трьох найважливіших подій в житті людини. Воно знаменує створення нової сім'ї, а це — великий і серйозний акт. Ось чому весілля відзначають завжди урочисто, як велике свято.

Гості — нетерпляча публіка — пропонують черговий тост. І, звичайно, лунає традиційне «гірко», так що молодим доводиться «засолодити» тост — що ж поробиш, коли так уже повелось...

Молодим підносять подарунки. А там хтось ставить пластинку — і кімнату заповнюють бадьорі, плавні звуки вальсу. Кружляють пари, танцює весела студентська молодь, яка вміє і працювати і веселитися. Ліне пісня про весілля в гуртожитку, про те, що молодим лишається побажати «до свадьби дожить золотой».

І. БАБЕНКО.

«СТАЛІНСЬКІ КАДРИ»
Стор. 3. 30 квітня 1956 р.

Літературна сторінка

Євг. КОРОБЧЕНКО

Практикантці

Ще ранок не скупавсь в промінні,
Не привітав ріку людську,
А ти у пальтечку осіннім
Ідеш у школу заводську.
З-під хустки вибилося волосся
І вкрилося памороззю вмиль,
Гаряче серце, стоголосе
Чомусь в неспокої дзвенить.
Мороз свавільний коле щоки,
Рум'янець молодий розливсь...
У школу йдеш давати уроки
І саме в ту, де ми зросли.
Навколо, поруч так чудово!
Неначе знає все, що ти
На практику йдеш із дому,
Щоби другу сім'ю знайти.
Я знаю: то не від морозу
В тремтливій посмішці уста...
По білій, по сніжній дорозі
Гуляє віхола густа...
Ось зараз двері ти відчиниш —
Знайоме все, куди не глянь!
Щастя тобі, моя дівчино,
Сувора вчителько моя!

В саду міським

Мов ранній птах, крильми стріпнувши лунко,
Земля ряба прокинулася від сну,
Дерева стали гордовито струнко,
Вітаючи заквітчану весну.
Весна ж умила землю ручаями,
Вітрів теплинню витерла лице,
Сівалки запросила йти полями,
Ну, як же їй не дякувати за це!
Вона й у місто завітала наше,
Омолодила парки і сади,
І талий сніг обурюється: нащо
Квітникарі уже прийшли туди?
А нам, студентам, ясно, як нікому —
Для нас в дарунок ця пора несе
І сесію, і захисти дипломів,
І зустрічі, і тисячі пісень.
Ось незабаром солов'ї ударять, —
Тісними стануть гуртожитки нам.
В саду міським стрічатись будуть пари,
І, як завжди, запізниться вона...
Ота дівчина, кароока, мила,
Що любить, а затримується, бач!
Мабуть, в цеху вже з травнем покінчила
І мчить до тебе з усієї сили...
Юначе, прошу: ти вже їй пробач!

Ю. ЖАМОЙДО

Самая короткая речь

В апреле 1945 года нами был освобожден один из лагерей для иностранных рабочих, находившийся в небольшом австрийском городке.

В лагере было около трех тысяч человек многих национальностей. Все они спешили домой, требовали, чтобы их отправили в первую очередь, у всех оказывались дома самые неотложные дела: одним хотелось попасть домой до раздела помещицкой земли, другие торговались скорее взять в руки винтовку, чтобы отомстить за поруганную честь своей родины, третьим необходимо было лично расправиться с предателями, пока они еще не болтались на веревке.

Легко представить, сколько работы досталось комиссии по репатриации, в первый же день созданной нашим командованием. Репатриацию на запад пришлось отложить до конца войны, а пока заняться улучшением питания, подготовкой списков и другими организационными вопросами.

Когда-то в школе я учил французский язык, и скудного запаса французских слов оказалось достаточным для того, чтобы меня назначили «чрезвычайным полномочным» французской секции.

Ежедневно приходилось разрешать десятки проблем — крупных и мелких, и в каждом деле необходимо было найти единственно правильное решение. А для этого требовалось глубоко вникнуть в

суть дела. Здесь первый раз в жизни мне пришлось горько пожалеть о своем довольно легкомысленном отношении к иностранному языку в школе. И вот, проработав день, ночью я сажился за французскую грамматику и зубрил неправильные глаголы.

Скоро у меня появилось много новых друзей, а комната моя превратилась в своеобразный агитпункт. Они собирались под вечер, а беседа часто затягивалась далеко за полночь. Их интересовало все: и порядок оплаты труда в колхозах, и наша система налогообложения, и мое отношение к Мопассану.

Самым характерным в моей деятельности было то, что я был лишен главного козыря агитатора — зажигающей силы слова. Но я агитировал фактами. И сам факт существования нашего государства, роста нашей мощи, нашей близкой победы — был самым сильным аргументом в моих руках.

В один из таких вечеров я познакомился с Полем Дюбуа, старостой французского барака. Поль был типичным французом-южанином, который, несмотря на свои 45 лет, не потерял еще ни своего пламенного темперамента, ни неиссякаемой жажды жизни. Врываясь ко мне в комнату, он выпал

ливал сразу столько новостей, что мне было необходимо минут пять подумать, прежде чем до меня доходил смысл. До меня вообще доходило, как говорится, не сразу, мне приходилось задумываться над каждой фразой собеседника, даже по несколько раз переспрашивать. Это не прошло незамеченным. Когда я приходил к своим, начинались всякие шуточки.

— Ты, говорят, Вася, попал не по назначению, тебе бы работать с англичанами, знаешь, они после каждого анекдота смеются трижды: один раз, когда рассказывают, второй раз, когда объясняют, и третий — когда доходит...

Они смеялись, а я учил глаголы. Они смеялись, а я читал Лафонтена.

Первые дни, не понимая собеседника, я смущенно улыбался и повторял единственную твердо заученную фразу: «Я изучал французский язык очень давно (не говорю же, что — плохо), и все уже забыл...»

Эту фразу мне пришлось повторять столько раз, что я на ней почти никогда не запинаясь, и когда я впервые сказал ее Полю, он удивленно хлопнул меня по плечу:

— О, камарад, да вы говорите, как истый парижанин!

И тут же начал излагать мне какую-то историю, в которой было замешано столько лиц, что суть ее дошла до меня минут через двадцать. Но вообще не понять Поля

3 поэзии Р. Бернса

Міцніють дружні зв'язки між трудящими Радянського Союзу і Великобританії. Візит товаришів О. М. Булганіна і М. С. Хрущова є новим важливим вкладом в справу зміцнення цих зв'язків.

Великий інтерес до прогресивної культури народів Великобри-

танії проявляють і студенти нашого університету. Нижче ми друкуємо переклади віршів шотландського поета Роберта Бернса, зроблені студентами факультету романо-германської філології.

Моя любовь—червона рожа

Моя любовь — червона рожа,
що зацвіла в саду,
моя любовь на пісню схожа,
я з нею світ пройду.
Моя любовь як ти прекрасна,
Не буде їй кінця,
аж поки зорі в небі згаснуть
й не висохнуть моря.
Не висхнуть зовсім води, мила,

не рухне скель граніт,
а в серці хоч одна безсила
струна життя брентить.
Прощай, красо моя єдина,
прощай, та не навик,
до тебе знов вернусь, прилну,
хоч би й пройшов весь світ.

Переклад А. МЕДВЕДЕВОЇ.

На смерть Вилли

У гроба Вилли, плача, жизнь твердила:
«О, смерть, мое несчастье велико...
Ты лучший образец мой погубила —
Теперь как буду делать дураков?..»

Любителям прихвастнуть своими знатными знакомствами

Не стоит хвастать титулованным знакомым
И знатным обществом, бывали где вы, —
Ведь насекомое осталось насекомым,
Хоть ползало в кудрях у королевы.

Перевод В. РУБЛИНЕЦКОГО.

В. КАЛАШНИК

Зорі

Небо вкрилось зорями ясними,
Кожна з них своїм вогнем сія.
І десь там, у небі поміж ними
Зірочка вечірня моя.
Вся сія студентська Товкачівка,
Зорі золотіють з висоти,
А внизу вогнями Журавлівка
Хоче сяйво зір перемогти.
Я люблю такі весняні ночі,
Зорі посміхаються мені,
І здається, то кохані очі,
Твої очі сяють в вишині.

Л. РУБАНОВ

К фотографии

Смотришь с фотографии угрюмо.
Почему такой печальный взгляд?

И о чем ты, интересно, думал,
Глядя недовольно в аппарат.

Может быть, фотограф суетливый
Был причиной гнева твоего?

Может, день был пасмурный, дождливый
и расстроен ты из-за него?

Может быть, ты в чертеже напутал,
А его пора уже сдавать?

Может, неполадки в институте,
Только мне не хочешь ты писать?

Чтобы перечислить все «быть может»,
Знаю я, не хватит мне и дня.

Ну, а может быть или не может,
Чтобы ты грустил из-за меня?

А. ЖИТНИЦКИЙ

Подснежник

Он пророс, пробился из-под
снега
И стоит зеленый и живой.
Если б можно было, он забегал
По тропинкам, пахнувшим
весной.
На него возложены надежды:
Коль подснежник начал
прорастать,
Значит не бывать метелям
снежным
И морозам больше не бывать.

Как будто от дальнего друга
приветы
Зеленые ветви тебе преподносят.
И листья шуршат про зеленое
лето.
Про золото солнца, небесную
просинь.
Про то, что весною сирень
расцветает,
Пахучие гроздьи на веточках
гибких...
Они расцветают от воздуха мая,
От ярких лучей и веселой
улыбки.

Говорят, я страшно неуклюжий
И порой бываю зол и груб,
Что такой я никому не нужен,
Что теперь не в моде однолюб...

Если слезы на глазах, то вскоре
Ты мне улыбнешься. И тогда
Мы с тобой об этой глупой
ссоре
Просто забудем навсегда.
И пускай все будет так, как
прежде.
Только мысли мчатся вперебой...
Милый мой, хороший мой
подснежник,
Ну, чего мы ссорились
с тобой?..

Холодные ветры любовь
не остудят.
Она оживает в весеннем
цветении.
И любят в разлуке
разглядывать люди
Засохшую ветку расцветшей
сирени.
И мне очень хочется, если
случится
Быть где-то далеко от глаз
твоих милых,
От горькой тоски вечерами
лечиться
Сиреновой веткой, что ты
подарила.

Ну, а я беды не замечаю
И считаю: это не беда,
Что любовь святыней называл,
Люди любят раз и навсегда.

было очень трудно, почти невозможно. Свою речь он сопровождал таким живописными жестами и такой выразительной мимикой, что я однажды посоветовал ему пойти на сцену. Но он только улыбнулся:

— В таком случае мне придется взять с собою всех своих земляков: я ведь типичный южанин. А у нас и так много безработных артистов. Впрочем, я когда-то выступал, лет 25 назад. Я появлялся ровно на минуту в ателье какого-то художника, глядел глубокомысленно на картину и говорил: «Да, ничего». Остальное время я был занят на шумооформлении.

Но вспоминать он не любил: в прошлом у него было только такое, что вызывало боль. Охотно говорил он о будущем. И тогда его голос становился неожиданно задумчивым, а в глазах проскальзывала затаянная грусть.

— Неужели нам опять помещают? — спрашивал он тревожно, и у рта его появлялись суровые морщины.

Откуда-то из дальнего кармана он вытаскивал фото, бережно завернутое в бумагу.

— Это моя дочь, Виктория. Мою жизнь искалечили, но она должна жить по-человечески. И мир должен быть устроен по-человечески, чтобы не было ни войн, ни безработицы, ни вечно призрака голода.

С фотографии на меня смотрела большеглазая смуглянка, с серьезным выражением лица, немного смешным для пятилетнего возраста.

Впоследствии мне приходилось видеть эту фотографию с десятков раз, и всегда глаза Поля загорались такой неподдельной гордостью, что невозможно было ему отказать в маленькой радости, я брал фото, смотрел на него и старался выбрать из своего скудного лексикона какой-нибудь комплимент поцвистее.

Виктория родилась летом 1941 года, когда Германия раздулась на пол-Европы, а гитлеровцы пьянели от своих успехов на востоке, предвкушая скорую победу.

Французы тоже ждали победы, но не этой, а победы другой, победы правой...

И вот эта-то победа уже близка, и ждешь с минуты на минуту, что в эфир понесутся позывные на всех языках мира:

— Всем! Всем! Всем! Победа!

(Окончание следует).

Редактор Г. ПОПОВ.